

Sági József és Bulányi György levélváltása (1999)

Kedves Gyurka bátyám!

Többszöri elhatározás után írom meg soraimat, és bízom, hogy az érlelődő és testvéreimnél is visszhangot talált észrevételem meghallgatásra talál Nálad.

Mondhatom, évtizedekig foglalkoztunk a Merre menjek és a KIO köteteivel. Hálát adok Istenünknek ezért a lehetőségért; rajtuk keresztül nyílt meg számomra az evangélium, Jézus üzenete. Mindezt megköszönöm Istenünknek, majd Neked, aki megszülte e hatalmas és csodás művet, és Hampel Karcsinak, aki tudatos következetességgel végighajtotta csoportunkat a nem mindig könnyű stúdiumon. Közösségünk most a Szt Pál teológiájával foglalkozik, pillanatnyilag a II. kötet, Krisztus törvénye van soron. 15-20 oldalas anyagok képezik egy-egy lecke anyagát, amit az otthoni beemelés után találkozóinkon megbeszélünk. Igazán állítom, leckéről leckére lelkes döbbenetet élek át, de nem csak én, hanem mindenki, aki átrágja magát az egyébként hallatlanul nehéz anyagon. Most éppen a 24. pont volt a témánk. „A három nagy levél. A törvény ellen és mellett.” Talán ez volt az egyik legnehezebb lecke. De úgy érzem, csúcsa is a páli útkeresésnek. Most döbbenek rá, eddigi nemértéseim okára. Az ellentmondások okozta gyanútkeltő zavarom 62 éves koromra elül, mert most kerültem közeledbe. Megpillanthattam az egyházak, a hitek különbözőségeinek okát és még rengeteg mást. – Drága Gyurka bátyám – Te hallatlanul kemény munkát végeztél, analíziséid során olyan megállapításokat tettél bizonyítottan, amit tán senki sem munkált ki a szentírásstudósok közül. Ez olyan óriási kincs, ami bűn, hogy „csak” a mi rendelkezésünkre áll. Ezt hozzáférhetőbbé kell tenni. Miért mondok ilyet? Elmondom, Gyurka bátyám.

Nekünk Hampel Karcsi a vezetőnk (aki a Bokor egyik legjobban felkészült embere), aki kiadta nekünk „erős kegyetlenül”, hogy ezt tanuljátok meg, dolgozzátok ki kérdés-felelet formájában és a következő alkalommal megbeszéljük. Mi pedig átrágjuk magunkat az anyagon pontról-pontra, bármilyen izzasztó is az. A fárasztó munka eredménye viszont az a lelkes döbbenet, amiről fentebb szoltam. Eseti beszámolóimban leckéről leckére lobogó lelkesedéssel beszéltem „felfedezéseimről”, nyomodban járva. Gyermeki örömmel tölt el, amit megértettem, amit már tudok. De mindezt izzasztó munkával értem el, és Karcsi hajtása nyomán. – Gyurka bátyám – a Te fantasztikus munkádat meg kell jeleníteni egy „Merre menjek”-szerű rövid formában, ami könnyen áttekinthető, kevesebb energiát és időt igényel – aholis utalások lehetnének „a nagy Szt Pál analízis” pontjaira. Szent meggyőződés, hogy ez nélkülözhetetlen ahhoz, hogy széles körben hasznosuljon, és alakítsa világunkat, egyházunkat, testvéreinket. – Kedves Gyurka bátyám – tudom, Te már túl vagy Szent Pálon – számodra már nincs új a Nap alatt ebben a témában, ezért más aktuális kérdések foglalkoztatnak, és nem érzed át a mi

gondunkat, azt a fantasztikus szükségét, ami a hitek világán belül megjelenik. Ugyanakkor csak Te tudod megtenni, hogy adsz egy könnyen kezelhető, rövid áttekintést a páli teológiáról. Mi lesz velünk, ha itthagysz bennünket; nincs, aki ezt meg tudná csinálni! Bocsáss meg keménységemért, nem bántani, mindig szeretni akarlak, de a dolog súlyosságát éreztetni szeretném. Tudom, nagy feladatról van szó, de nemcsak egyéni lelkesültségemből írok, hanem közösségi véleményt és igényt is fogalmazok. Persze, nagy a veszteségünk, ha ezért újabb „terméseidet” nem élvezhetjük, hiszen egy-egy eszmefuttatásod számomra szenzációs felfedezés. (Természetesen mindannyiunknak kincsel!) A közelmúlt gyümölcseiből nagyon megragadott szentírásélmézési fejtegetésed (erre már réges-régen szükségem lett volna), majd nagyon fontos a katolikusnak levés gondolatfűzésed, de mindegyik írásod nélkülözhetetlen iránymutatás számomra, számunkra.

Még szeretném megemlíteni, mennyire örültem a 98/4 Mérlegben megjelent születésnap-i köszöntésedet tartalmazó 8 és fél sor írásnak. Nagyon örülök, hogy ily' emberi tisztelettel és elismeréssel szóltak Rólad. Üldöztetésed piciny engesztelése. Az igazság rejtve van, de hiszem – sokan tudnak róla. Viszont nem csodálkozom a felbontandó kötelék témájában a Mérleg postájában megjelentekre. Te az utolsó mondatodban mindenkori választ adsz: „gondolat-átalakítás”. Aki ezt nem lépi meg, az nem érti a „nagy öreget”. Örülök Neked.

Húsvéti allalujával szerettelek volna köszönteni, sajnos kifutottam az időből, csak most tudtam gépbe ütni a szívemben már régóta fogalmazott vallomásomat és kérésemet, kérésünket. Azért most is úgy kérem, hogy a feltámadás hite, lelkülete segítsen Téged még a nyolcvanon túl is, hiszen Te tudod mindannyiunknál jobban, mekkora a szükség és a munka. Nagy gondolata volt az Úrnak, amikor Téged teremtett. Hagyott, hogy érjenek nagy szorongatások, nehézségek, keménységek – de biztos, hogy így tudott belőled kiizzadni csodálatos gyöngyöket. Méltatlan élethelyzeteid segítettek megérlelni olyan gondolatokat Benned, amelyeket e földön más még nem vett számba. Biztos vagyok, hogy Istenünknek egy nagyon kiszemelt tolmácsa, prófétája vagy. Számomra nagy öröm, hogy kortársad lehetek, hogy nagy családomhoz tartozhatom, hogy Tőled tanulhatom az Istenünk üzenetét, hogy azt írhatom Neked: „kedves Gyurka bátyám”. Ne haragudj személyeskedő soraimért, de kell visszajelzés, hogy Te milyen sokat jelentesz nekem és mindannyiunknak. Óhatatlan, hogy ne készüljünk a nagy számadásra sok-sok kis számadással, és nem árt tudni, hogyan néznek ki a dolgok más-más szemmel. Persze az Isten szeme nem részeket, de mindent egyben lát. Áldjon meg Téged az Úr.

Visszakanyarodva az elejére. Mint az éhes gyerekek, akik várnak valamit az apjuktól – mi is még várunk Tőled. És légy türelmes hozzánk értetlenkedéseink miatt, ahogyan Istenünk is türelmes hozzánk alkalmatlanságunk miatt.

Hálás szeretettel ölel testvéred az Úrban

Sági József

1999. április 10.

Kedves, kedves Jóskám!

Nem mindennapi dolog az életben egy olyan levél, amelyet tegnap délután kaptam Tőled. Aki annyira extra chorum kántál, mint magam is, rendre azzal a tudattal dolgozik, ír, hogy „de ki fogja ezt valaha is elolvasni?”. A KIO-t szállítómunkásként írtam hosszú éveken keresztül – újra és újra küszködve ezzel a gondolattal. Amikor elkészült, akkor kezdtem „olvasóközönséget” gyűjteni számára: közel húsz év után újra közösségeket szülni. Ezek hatására kerültem kapcsolatba a Regnummal, s hozta el Beton a „lila hittankönyv” előtervezeteit, s elolvasva azokat, mondtam neki: „Borzalmas, ezeknél jobb a Hamvas-féle régi is”. Erre Beton: „Gyurka bácsi, írd akkor te egyet!” Nem emlékszem rá pontosan, de néhány hónap alatt megírtam. Így született meg a „Merre menjek?”. Betonék a „lilába” néhány szövegkörnyezet nélküli s így erőtlen mondatot vettek át belőle, de a könyv ma is él. Dombi Feri sok száz főből álló HANG-népe elsősorban ebből táplálkozik.

Ezzel a múlttal olvastam leveled. Az élet legnagyobb áldásai közé tartozik, ha várnak tőlünk valamit.

A nyáron lesz Óbudaváriban – remélem – három hónapom. Leveled arra indít, hogy megpróbálkozzam a feladattal. Egy lehetséges vázlatát a megírandó könyvnek megtalálod a KOINÓNIA 370-371. oldalán.

Megköszönöm Istennek is, Neked is, hogy vagy és hogy engem is szeretsz,

Ölel Téged és Tiedet

Gyurka

Budapest, 1999. ápr. 21.